

Τριώδιον

Ἦχος βαρύς. Τῇ Τρίτῃ Πρωΐ

Μηναῖον - ΤΗ Ε' ΜΑΡΤΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ὁσιομάρτυρος
Κόνωνος

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος β'.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ
ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

ἦ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμννάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ
ἐστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Ὡρολογίου ---

Ἦχος β'.

Μνήμη Δικαίου μέτ' ἐγκωμίων, σοὶ δὲ
ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε·
ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν
σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ῥείθροις βαπτίσαι
κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς
ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω
καὶ τοῖς ἐν Αἰδῇ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν
σαρκί, τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ
κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.**

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος β'.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως,
διὰ σοῦ Αἰειπάρθενε· Θεὸν γὰρ ἡμῖν

σεσαρκωμένον ἔτεκες· διὸ κατὰ χρέος σε,
πάντες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

*Ἀναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 7. Καὶ εὐθύς, ἄνευ μικρᾶς
Συναπτῆς·*

Τοῦ Τριωδίου ---

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'.

Ἦχος βαρύς.

Ὁ τῆς Πόρνης τὰ δάκρυα, καὶ τοῦ
Πέτρου προσδεξάμενος, καὶ Τελώνην
δικαιώσας ἐκ βάθους στενάξαντα, καὶ
ἀπεγνωσμένον ἐξ ἔργων, οἴκτειρον Σωτῆρ,
καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με,
μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὁ τοῦ Πέτρου τὴν ἄρνησιν, τοῖς δάκρυσιν
καθαρίσας, καὶ τοῦ Τελώνου τὰ πταίσματα,
ἐν στεναγμῷ συγχωρήσας, φιλάνθρωπε
Κύριε ἐλέησόν με.

Δόξα. **Τῶν Μαρτύρων.**

Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι, εὐφραινέσθω
τὰ οὐράνια, ἐπὶ γῆς γὰρ οἱ Μάρτυρες
ἀγωνισάμενοι, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησαν,
καὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην κατήργησαν·
σκιρτάτω ἡ Ἐκκλησία, τὰ νικητήρια
ἐορτάζουσα, τῷ ἀθλοθέτῃ καὶ μόνῳ,
νικοποιῷ Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ παρέχοντι τῷ
κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὑπερέβης τὰς Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν,
ὅτι ναὸς ἐδείχθης θεϊκός, εὐλογημένη
Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσα Χριστόν, τὸν Σωτῆρα
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

*Ἀναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 8. Μεθ' ὃ ἡ μικρὰ Συναπτή.*

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερενλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν
Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ
πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἐαντοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν
Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Κάθισμα Β'.

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Τριωδίου ---

Ἦχος πλ. δ'. *Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.*

Ὑπεράγαθε Λόγε σὺν τῷ Πατρί,
καὶ τῷ Πνεύματι κτίσας τὰ ὁρατά, ὁμοῦ
καὶ ἀόρατα, ἐν ἀρρήτῳ, σοφία σου, τῆς
φαιδρᾶς Νηστείας, καιρὸν διανύσασθαι,
ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ, εὐδόκησον εὐσπλαγχνε,
λύων τὴν ἀπάτην, τῆς πικρᾶς ἁμαρτίας,
παρέχων κατάνυξιν, καὶ ἰάσεων δάκρυα,
καὶ πταισμάτων συγχώρησιν, ἵνα
ἀδιστάκτῳ ψυχῇ, ἐν προθύμῳ τῷ πνεύματι
νηστεύοντες, σὺν ἀγγέλοις ὑμνοῦμεν τὸ
κράτος σου

Δόξα· καὶ νῦν.

Ἦχος πλ. δ'. *Αὐτόμελον.*

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ,
συλλαβοῦσα ἀφράστως Μήτηρ Θεοῦ,
τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον
κατέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν
πάντα συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων,
καὶ πλάστην καὶ Κύριον. Ὅθεν δυσωπῶ σε,
Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων
μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ
προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα
Παρθένε ἀγνή τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι
δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις
πανύμνητε.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Δόξα· καὶ νῦν.

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον
πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν
ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ
μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς
λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν
ἁμαρτίαις ἐκίστησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου
γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ
τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι,
πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν

ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ το Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Τῆς Οκτωήχου ---

ΧΟΡΟΣ

Ὡδὴ α'.

Κανὼν Κατανυκτικός.

Ἦχος βαρύς. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τῷ συντρίψαντι πολέμους, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, καὶ ἀναβάτας τριστάτας βυθίσαντι, ἄσωμεν αὐτῷ, ὡς λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Καθ' ἐκάστην ἀμαρτάνω, καὶ οὐ φρίττω σε Χριστέ, μακροθυμία ζητοῦντά μου τὴν μετάνοιαν, δός μοι λογισμὸν ἐπιστροφῆς ὡς Ἀγαθός, καὶ μὴ παρίδης με.

Στίχ. Αἰσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται, ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν.

Ἀμαρτίαις ἀμαρτίας, προστιθέμενος Χριστέ, διαλιμπάνω οὐδόλως ὁ τάλας ἐγώ, μόνε Ἀγαθὲ καὶ ἀναμάρτητε Σωτήρ, οἴκτειρον σῶσόν με.

Στίχ. Βοηθός καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν, οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν, Θεὸς τοῦ Πατρὸς μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν.

Θαρσαλέως οἱ γενναῖοι, ἐπεφώνουν Ἀθληταί. Ἴδου τὸ στάδιον πληρὲς ἀγώνων, δράμωμεν, κάθηται Χριστός, ἀγωνοθέτης στεφανῶν, τοὺς νικητὰς τοῦ ἐχθροῦ.

Στίχ. Κύριος συντρίβων πολέμους, Κύριος ὄνομα αὐτῷ. Ἄρματα Φαραῶ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔρριψεν εἰς θάλασσαν.

Ἀπεκδύσασθε τὸ σῶμα, πολυτρόποις αἰκισμοῖς, καὶ ἀφθαρσίας χιτῶνα περιβάλεσθε, Μάρτυρες σοφοί, καὶ τοῦ Πατρὸς τῶν οἰκτιρμῶν, υἱοὶ γεγόνατε.

Στίχ. Πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτούς, κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὥσει λίθος.

Θεοτοκίον.

Τὸν πολλαῖς κεκακωμένον, ἀμαρτίαις τὴν ψυχὴν, Θεογεννήτορ Παρθένε θεράπευσον, ὅπως ἐν φωναῖς, εὐχαριστίας ἐκτενῶς, ἀεὶ δοξάζω σε.

Τῆς Οκτωήχου ---

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος βαρύς. *Νεύσει σοῦ πρὸς γεώδη*

Στίχ. Τότε ἔσπευσαν ἡγεμόνες Ἐδώμ,
καὶ ἄρχοντες τῶν Μωαβιτῶν, ἔλαβεν αὐτοὺς
τρόμος, ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες
Χαναάν.

Κόσμος τῆς Ἐκκλησίας, ὠραϊσμένος
ἐδείχθης, μακάριε Πρόδρομε, ἦν πάντοτε
πρεσβείαις σου, σῶζε πάσης καταδίκης, τῶν
αἰρετιζόντων, ἐδραΐαν ἀκλόνητον.

Στίχ. Ἐπιπέσοι ἐπ' αὐτοὺς φόβος
καὶ τρόμος, μεγέθει βραχίονός σου
ἀπολιθωθήτωσαν.

Ἄωμον ἱερεῖον, τῷ ποιητῇ
προσηνέχθης, τυθεὶς θεῖε Πρόδρομε, ὥσπερ
ἀρνίον ἄκακον · ὅθεν πίστει δυσωπῶ σε,
πάσης με κακίας, ἐχθρῶν ἀπολύτρωσαι.

Στίχ. Ἔως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου, Κύριε,
ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου οὗτος, ὃν ἐκτήσῃ.

Ἰασαι τῶν σωμάτων, καὶ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν νόσους, ἀοίδιμε Πρόδρομε,
ἐκδυσωπῶν ἐκάστοτε, Λόγον τὸν
πάντων τὰς νόσους, καὶ τὰς μαλακίας,
εὐσπλάγχνως ἀράμενον.

Στίχ. Ὁ κατειργάσω, Κύριε, ἀγίασμα, ὃ
ἡτοίμασαν αἱ χεῖρές σου.

Θεοτοκίον.

Τέτοκας Παναγία, τὸν ἀπερίληπτον
Λόγον, σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἡμῖν
προσομιλήσαντα, τοῦτον πάντοτε δυσώπει,
σῶσαι τοὺς πιστῶς σε, ἀεὶ μακαρίζοντας.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. α'. *Τῷ Σωτῆρι Θεῷ*

Στίχ. Κύριος βασιλεύων τῶν αἰώνων,
καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι. Ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος

Φαραὼ σὺν ἄρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς
θάλασσαν.

Ὁ καλλίνικος νῦν, Μάρτυς ὑμνεῖσθω
Κόνων, κατὰ τῆς πλάνης ἀνδρισάμενος, ὡς
στρατευσάμενος Χριστῷ, τῷ ἐπὶ πάντων
Θεῷ, καὶ ἄφθαρτον στέφος ἀναδησάμενος.

Στίχ. Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ
ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Κεκρυμμένην ζωὴν, καὶ τὴν ἀγήρῳ
δόξαν ἐπιποθήσας ἀντηλλάξατο, Κόνων ὁ
ἐνδοξος Μάρτυς, τῆς ἐπικήρου χλιδῆς, ὃν
ὕμνοις τιμήσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Δόξα.

Ἀφθαρσίας στολὴν, περιβαλόμενος νῦν,
ἐνεκεντρίσθης Κόνων ἐνδοξε, ἀγριελαίου
ἐκ ρίζης εἰς καλλιέλαιον, Χριστῷ τε τοὺς
φύσαντας ἐκαρποφόρησας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀχραντε Μήτηρ Θεοῦ, τὸν σαρκωθέντα
ἐκ σοῦ, καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ γεννήτορος,
μὴ ἐκφοιτήσαντα Θεόν, ἀπαύστως ἰκέτευε,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ᾠδὴ β'.

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Τοῦ Τριωδίου ---

ᾠδὴ β'. Ἦχος γ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὡς ὄμβρος ἐπ' ἄγρωστιν καὶ ὡς νιφετὸς
ἐπὶ χόρτον, καταβήτω ἐπὶ γῆς τὰ ρήματά
μου. (δὶς)

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὡς ὄρθρος ἐξέλαμψεν, ἡμῖν τῆς
μετανοίας, ἀκτῖνας τὰ προπύλαια, λαμπρῶς
τῆς ἐγκρατείας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοῦ σκότους με λύτρωσαι, Χριστὲ τοῦ
ἐξωτέρου τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου, ὡς
μόνος ἐλεήμων.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πυρὸς με ἐξάρπασον, καὶ σκώληκος
Σωτήρ, τοῦ ἀκοιμήτου, μετανοίας ἐμμελεία
καθαρθέντα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Παρθένε πανύμνητε, ὁδὸς ἡμῖν γενοῦ,
τῆς μετανοίας, σωτηρίας, ὁδηγοῦσα πρὸς
τὰς πύλας.

Τοῦ Τριωδίου - -

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ὡδὴ β'. Ἦχος β'. Προσέχετε λαὸς μου.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Καιρὸς μετανοίας ἐφέστηκε, σπεύσωμεν
φιλόχριστοι, καθαρθῆναι πάντων τῶν
πταισμάτων, καὶ ὀφθῆναι τῷ Δεσπότη
μακάριοι.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Καιρὸς μετανοίας ἐφέστηκε, σπεύσωμεν
φιλόχριστοι, καθαρθῆναι πάντων τῶν
πταισμάτων, καὶ ὀφθῆναι τῷ Δεσπότη
μακάριοι.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νηστείαν καθαρὰν ἀναμάρτητον,
σπεύσωμεν τελέσωμεν, νῦν ἀδιαλείπτως,
ἵνα εὕρωμεν πταισμάτων ἄφεσιν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὑπάρχεις γὰρ Χριστὲ πολυέλεος,
πάντας ἀγαθέ, ἀεὶ προσδεχόμενος, ἐν
μετανοίᾳ· διὸ πάντες σε ἀεὶ δοξάζομεν.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Τριάδα ἐν μονάδι δοξάσωμεν, ἄτμητον
ἀσύγχυτον, ἀδιαίρετον, τῇ ὑποστάσει,
διαιρετὴν δὲ τοῖς προσώποις Θεόν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀγνὴ Παρθενομήτορ δυσώπησον, ὃν
περ ἐσωμάτωσας, ὡς βροτὸν Παρθένε καὶ
Λόγον, ἵνα σῶσῃ κινδύνων τοὺς δούλους
σου.

Τῆς Ὀκτωήχου - -

Ὡδὴ γ'.

Κανὼν Κατανυκτικός.

Ἦχος βαρὺς. Ὁ Εἰσμός.

Στίχ. Ἅγιος εἶ, Κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ
πνεῦμά μου.

Ὁ οὐρανὸς τῷ λόγῳ στερεώσας, καὶ
τὸ τῆς γῆς θεμέλιον ἐδράσας, ἐπὶ ὑδάτων
πολλῶν, στερεώσόν μου τὸν νοῦν, εἰς τὸ
θέλημά σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ παρορῶν ἀνθρώπων ἀμαρτίας, διὰ
πολλὴν Χριστὲ φιланθρωπίαν, πάριδε
μόνε Σωτήρ, τὰ πλήθη μου τῶν κακῶν, ἵνα
δοξάζω σε, τὸν Ὑπεράγαθον.

Στίχ. Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ,
ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη
ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθην ἐν
σωτηρίῳ σου.

Ἵνα σαρκὸς τὸ θέλημα ποιήσω, τὰ σὰ
Χριστέ, θελήματα παρεῖδον, ὁ ἀσυνείδητος,
καὶ δέδοικα τῆς φλογός, τὴν τιμωρίαν Λόγε,
ἀφ' ἧς με λύτρωσαι.

Στίχ. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σου.

Σωματικοῖς προσομιλοῦντες πόνοις, οἱ Ἀθληταὶ τὴν ἄπονον ἐσκόπουν, ζῶν καὶ ἄνεσιν, ἧς ἔτυχον ἐν χαρᾷ, τῶν ἀνθρώπων πόνους ἀεὶ κουφίζοντες.

Στίχ. Μὴ καυχᾶσθε καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλὰ εἰς ὑπεροχὴν, μηδὲ ἐξελθέτω μεγαλορρημοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν.

Μαρμαρυγαῖς τῶν ἄθλων θεοφόροι, πλάνης δεινῆς ἐλύσατε τὴν νύκτα, καὶ πρὸς ἀνέσπερον φῶς, μετέβητε τῶν ἡμῶν, ὀδυνῶν τὸ σκότος ἀεὶ ἐξαίροντες.

Στίχ. Ὅτι Θεὸς γνώσεων Κύριος, καὶ Θεὸς ἐτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Πύλην Θεοῦ προεῖδεν ὁ Προφήτης, δι' ἧς αὐτὸς διῆλθε καθὼς οἶδε, Παρθένε ἄχραντε· διό σε ἐκδυσωπῶ, μετανοίας πύλας αὐτὴ μοι ἄνοιξον.

Τῆς Οκτωήχου ---

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος βαρὺς. Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς

Στίχ. Διδούς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ, καὶ εὐλόγησεν ἔτη δικαίου.

Ἡλιοβόλοις ἀστραπαῖς, πᾶσαν φωτίζεις τὴν κτίσιν· τοῦ Ἡλίου γὰρ τοῦ νοητοῦ, ἀστήρ φωτεινὸς ἐδείχθης Προδρομε, ὃν ἐκδυσώπει ἐκτενῶς, παθῶν τὸ σκότος διῶξαι, ἐκ τῶν πανωδύνων καρδιῶν ἡμῶν.

Στίχ. Κύριος ἀσθενῇ ποιήσει τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ, Κύριος ἅγιος.

Νόμου καὶ χάριτος ἐστῶς, ἐν μέσῳ θεῖε Προφήτα, παρεδήλους πᾶσιν ἐμφανῶς, τὴν παύλαν τοῦ μέν, τῆς δὲ τὴν ἔλλαμψιν,

γενησομένην καθαρῶς, ἀνακαινίσκει τελεία, τῶν παλαιωθέντων ἁμαρτήμασι.

Στίχ. Μὴ καυχᾶσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχᾶσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχᾶσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ.

Δαιμονικῆς ἐπιφορᾶς, ἐκ τῶν σκανδάλων τοῦ βίου, ἀπὸ πάσης θλίψεως ἡμᾶς, Χριστοῦ Βαπτιστά, βοῶμεν, λύτρωσαι, ἐκδυσωπῶν τὸν Ἀγαθόν, καὶ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, τῶν κολαστηρίων ἀπολύτρωσαι.

Στίχ. Ἀλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχᾶσθω ὁ καυχώμενος, ἐν τῷ συνιεῖν καὶ γινώσκειν τὸν Κύριον, καὶ ποιεῖν κρῖμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη ἡ Θεόν, ἀνερμηνεύτως τεκοῦσα, σὺν τῷ θείῳ τούτου Βαπτιστῇ, δυσώπει Ἀγνὴ ἀπαύστως Δέσποινα, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν συμφοραῖς, περιπιπτόντων τοῦ βίου, καὶ συνεχομένων ἁμαρτήμασι.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. α'. Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου

Στίχ. Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς, καὶ ἐβρόντησεν, αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς, δίκαιος ὢν.

Λατρεύειν ἡρετίσω Θεῷ, τὸ φῶς ποθήσας, ἐβδελύξω δέ, τὴν ζοφεράν Κόνων ἔνδοξε, τῶν εἰδώλων ἀθεότητα.

Στίχ. Καὶ δώσει ἰσχὺν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ ὑψώσει κέρας χριστῶν αὐτοῦ.

Ίερευσας προθύμως Χριστῷ, ψυχὴν καὶ σῶμα, καὶ εὐπρόσδεκτος, ὡς μόνος μόνῳ ὠμίλησας, τῷ Δεσπότη παμμακάριστε.

Δόξα.

Νομίμων τῶν πατρῶων σοφῶς, λαοὺς
ἀπείρους ἡλευθέρωσας, τὸν ἀπωλείας
φερώννυμον, θριαμβεύων Κόνων ἔνδοξε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἰκέτευε ἀπαύστως Ἀγνή, τὸν
προελθόντα ἐκ λαγόνων σου, ῥυσθῆναι
πλάνης διαβόλου, τοὺς ὑμνοῦντάς σε
Μητέρα Θεοῦ.

Ὁ Εἰρμός.

Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ,
στερέωσόν μου τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν,
καὶ δοξάζειν σου τὴν σωτήριον Ἀνάληψιν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ
καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος α΄. *Τὸν τάφον σου Σωτήρ.*

Ἐκ βρέφους τῷ Θεῷ, κολληθεὶς
Θεοφόρε, τοῦ Πνεύματος σεπτόν,
ἀνεδείχθης δοχεῖον, καὶ τὰ πονηρότατα,
καθυπέταξας πνεύματα, ἐναθλήσας δέ,
ἐμεγαλύνθης ἀξίως· ὅθεν ἅπαντες, τὴν
παναγίαν σου μνήμην, πιστῶς ἐορτάζομεν.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος α΄. *Τὸν τάφον σου Σωτήρ.*

Κυβέρνησον Ἀγνή, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν
μου, καὶ οἴκτειρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους
πταισμάτων, βυθῷ ὀλισθαίνουσας,
ἀπωλείας Πανάμωμε, καὶ ἐν ὥρᾳ με,
τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, ἐλευθέρωσον,
κατηγορούντων δαιμόνων, καὶ σῶσόν με
δέομαι.

Τῆς Ὀικτωῆχου ---

Ὡιδὴ δ΄.

Κανὼν Κατανυκτικός.

Ἦχος βαρὺς. **Ὁ Εἰρμός.**

Στίχ. Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Τὴν ἔνσαρκον παρουσίαν σου Χριστέ,
πιστούμενος ὁ Προφήτης, Ἀββακούμ
ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου.

Τροπάρια.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐξένευσά τῆς ὁδοῦ τῆς πρὸς ζωὴν,
φερούσης με, καὶ εἰς βόθρον τῶν κακῶν
κατέπεσον. Σῶτερ μὴ παρίδης με.

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου,
καὶ ἐφοβήθην, Κύριε, κατενόησα τὰ ἔργα σου,
καὶ ἐξέστην.

Δακρῶν μοι ὄχετους Λόγε Θεοῦ,
κατάπεμψον, ἵνα πλύνω, τῶν πολλῶν
πταισμάτων μου, Δέσποτα τὸν βόρβορον.

Στίχ. Ἐν τῷ ταραχθῆναι τὴν ψυχὴν μου
ἐν ὀργῇ, ἐλέους μνησθήσῃ.

Αγόμενοι ὡς ἀρνία πρὸς σφαγὴν,
οἱ Μάρτυρες, τὸν πολέμιον ἐχθρὸν
κατέσφαττον, δόξης ἀξιούμενοι.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἤξει, καὶ ὁ
Ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Κενούμενοι τῶν αἱμάτων οἱ κρουνοί,
πανεύφημοι τὸν χειμάρρουν, τῆς τρυφῆς
ἡντρέπιζον, ὑμῖν θεῖοι Μάρτυρες.

Στίχ. Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ
αὐτοῦ, καὶ τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ.

Θεοτοκίον.

Σεσάρκωται ἐξ αἱμάτων σου ἀγνῶν,
ὁ Κύριος, τὴν μετάνοιαν, βροτοῖς,
δωρούμενος, Κόρη μεσιτείας σου.

Τῆς Οὐκωήχου - -

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος βαρὺς. Ὁ Πατρικὸς κόλπους

Στίχ. Διότι σικῇ οὐ καρποφορήσει, καὶ
οὐκ ἔσται γεννήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις.

Καταβαλὼν στίφος δυσμενῶν, καὶ
ἀριστεύσας κατ' αὐτῶν λαμπρότατα, ἐν
ἐμοὶ τὴν βασιλεύουσαν, ἁμαρτίαν δέομαι,
Βαπτιστὰ εὐχαῖς σου κατάβαλε.

Στίχ. Ψεύσεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ
πεδία οὐ ποιήσει βρῶσιν.

Λύχνος ὀφθεῖς Μάκαρ νοητός,
δικαιοσύνης τοῖς βροτοῖς ὑπέδειξας, Ἰησοῦν

τὸν μέγαν ἥλιον, ὅφ' οὗ καταυγάζεσθαι,
τὰς καρδίας πάντων ἰκέτευε.

Στίχ. Ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα,
καὶ οὐχ ὑπάρξουσι βόες ἐπὶ φάτναις.

Ἐν ἀνομίαις συλληφθεὶς καὶ γεννηθεὶς,
ζῶ ἀμελῶς καὶ δέδοικα, τὰ ἐκεῖθεν
κολαστήρια, ἐξ ὧν με ἐξάρπασον, Βαπτιστὰ
Θεὸν ἰλεούμενος.

Στίχ. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι,
χαρήσομαι ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Θεοτοκίον.

Νόμου σκιά σε πολυειδῶς, τὴν
τεξαμένην τὸν Θεὸν ἐδήλωσαν, ὃν ἰκέτευε
Πανάμωμε, πάσης ἀνομίας με, καὶ παθῶν
ῥυσθῆναι τοῦ σώματος.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Τοῦ Μηναιίου - - -

Ἦχος πλ. α'. Ἀκήκοα
Κύριε τὴν ἐκ τοῦ τάφου

Στίχ. Κύριος ὁ Θεός μου δύναμις μου, καὶ
τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν.

Καθεῖλες Μακάριε, τὸ τῶν λαῶν
ἀπατήλιον, καὶ ὑπέφηνας, τοῦ Ἰησοῦ τὴν
Θεότητα.

Στίχ. Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾷ με, τοῦ
νικῆσαί με ἐν τῇ ᾧδῇ αὐτοῦ.

Ὁ λίθινος φρίξας σου, ψευδῆς
Θεὸς τὸ ἐμβρίμημα, τὸν Ἰησοῦν μόνον,
καθωμολόγησεν εἶναι Θεόν.

Δόξα.

Συνῆκαν οἱ ἄφρονες, τὴν ὑπὲρ φύσιν
δεξάμενοι, ἐκ λιθίνου χείλους, ἀληθεστάτην
μετάθεσιν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Κυρίως δοξάζομεν, σὲ Θεοτόκον,
Ἀνύμφευτε, καὶ τῷ σῶ λιμένι, οἱ πιστοὶ
καταφεύγομεν.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Ὡδὴ ε'.

Κανὼν Κατανυκτικός.

Ἦχος βαρὺς. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς
ἡμῖν.

Διασκεδάσας τὴν νύκτα τῶν παθῶν,
λάμψον μοι φῶς νοερόν, ὁ τὸ ἀρχέγονον
σκότος, τῆς ἀβύσσου διώξας, καὶ τὸ
πρωτόκτιστον φῶς, καταλάμψας τῷ κόσμῳ,
Δημιουργὲ τοῦ παντός.

Τροπάρια.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ῥῦσαί με Λόγε δικαίας σου ὀργῆς,
ἡνίκα κρίνης τὴν γῆν, καὶ τῶν πολλῶν
μου πταισμάτων, μετανοία καθάρας,
ναόν με δεῖξον τῆς σῆς, ἀγαθότητος μόνε,
Δημιουργὲ τοῦ παντός.

Στίχ. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου
πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά
σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Ὑπὸ τῆς ἄγαν ἀχλὺς τῶν παθῶν,
ἀπετυφλώθην τὸν νοῦν, καὶ οὐ γινώσκω τί
πράττω, πωρωθεὶς τὴν καρδίαν· ἐπίστρεψόν
με Χριστέ, καὶ μετάνοιαν μοι δίδου,
καθαρικὴν μολυσμῶν.

Στίχ. Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ
ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Στάδιον πλήρες ἰδρώτων Ἀθληταί,
δραμόντες νεανικῶς, πρὸς τὴν οὐράνιον
νύσαν κατηντήσατε, νίκης, βραβεῖα
ζωαρχικῆς, ἐκ χειρὸς δεδεγμένοι· ὅθεν
ἐπαγάλλεσθε νῦν.

Στίχ. Κύριε, ὑψηλὸς σου ὁ βραχίον, καὶ
οὐκ ἤδειςαν, γνόντες δέ, αἰσχυνθήτωσαν.

Ἰσχυροτάταις νευραῖς τῶν ἱερῶν, πόνων
ὕμῶν Ἀθληταί, ἀπηγχονίσσατε ὄντως, τὸν
ἀρχέκακον ὄφιν, καὶ Παραδείσου τρυφῆς,
ἠξιώθητε· ὅθεν, ἀνευφημοῦμεν ὑμᾶς.

Στίχ. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαιδευτον,
καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Θεοτοκίον.

Ἡ τοῦ Ἡλίου νεφέλη φωτεινὴ, λάμψον
μοι φῶς νοερόν, τῆς ἀληθοῦς μετανοίας, καὶ
ἀπέλασον σκότος, τῶν πονηρῶν λογισμῶν,
ἵνα πίστει ὑμῶν σε, ὡς σωτηρίαν πιστῶν.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος βαρὺς. Κύριε ὁ Θεός μου

Στίχ. Πρόσθες αὐτοῖς κακὰ, Κύριε,
πρόσθες αὐτοῖς κακὰ τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Ἐφυς φωνὴ βοῶντος, ἐν ἐρήμοις
Πάνσοφε διανοίαις, Θεοῦ ἐπιγνώσεως· διὸ
ἱκετεύω σε, τὴν ψυχὴν μου ἐρημαθεῖσαν,
πάση παραβάσει καινούργησον.

Στίχ. Κύριε, ἐν θλίψει ἐμνήσθημέν σου·
ἐν θλίψει μικρᾷ ἢ παιδείᾳ σου ἡμῖν.

Τίμιον τοῦ Δεσπότη, σκεῦος
δεδειγμένος Θεοῦ Προφῆτα, ἀτίμων με
πράξεων, πρεσβείαις σου λύτρωσαι, καὶ
τιμῆς τυχεῖν αἰωνίου, τὸν Ἀγαθοδότην
δυσώπησον.

Στίχ. Καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τοῦ
τεκεῖν, καὶ ἐπὶ τῇ ὠδίνι αὐτῆς ἐκέκραγεν,
οὕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου.

Ἦγγισαν ἀνομίαι, ἐπ' ἐμὲ εἰσόδῳ τῆς
ῥαθυμίας· τρόποις μετανοίας με, μακάριε
Πρόδρομε, βελτίωσον, ὅπως προθύμως, τὰς
ὁδοὺς Κυρίου ἀφίκωμαι.

Στίχ. Οὐ πεσούμεθα, ἀλλὰ πεσοῦνται οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον τῆς σαρκός μου, τὸ γεῶδες φρόνημα Θεοτόκε, ζωὴν ἢ κυήσασα, θανάτῳ τὸν θάνατον, παντελῶς θεία δυναστεία, Ἀχραντε σεμνὴ ἀφανίσασαν.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. α΄. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι

Στίχ. Αναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ

Ἀχράντου σε δοχεῖον ἢ χάρις, καὶ ἀκηράτου φωτὸς ἀπειργάσατο, Μαρτύρων κλέος καὶ καύχημα.

Στίχ. Ἡ γὰρ δρόσος ἢ παρὰ σοῦ ἴαμα αὐτοῖς ἐστίν, ἢ δὲ γῇ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.

Ῥημάτων ἐπλουτίσθης ἀρρόγητων, τὴν θείαν γνῶσιν, καὶ ταύτην ἐμύησας, λαοὺς ἀπείρους ὑπέριμε.

Δόξα.

Τὴν χάριν σου ὀρῶντες οἱ ἄνομοι, τῶν θαυμάτων ἐβόων, ὁ Κόνωνος Θεός, τὴν πλάνην ἐνίκησε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Ὡδιὴ Γ΄.

Κανὼν Κατανυκτικός.

Ἦχος βαρύς. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Ὡς τὸν προφήτην Ἰωάν, σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Βυθῷ ἀμαρτημάτων, περιπεσὼν Ἀγαθέ, ὥς Ἰωᾶς ἐκ τοῦ κήτους βοῶ σοι. Ἀνάγαγε

ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, καὶ σῶσόν με φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Νέος ἄσωτος ὥφθην, αἰσχυρῶς βιώσας ἐν γῇ, καὶ ἡδονῶν ὑποκύψας ταῖς ὀρμαῖς, ἐπίστρεψόν με Χριστέ ὁ Θεός μου, καὶ σῶσον ὡς φιλάνθρωπος.

Στίχ. Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ εἰσήκουσέ μου.

Στέναξον ὦ ψυχὴ μου, ἵνα ῥυσθῇς στεναγμῶν, δάκρυσον ὅπως δακρύων ἀπαύστων, μὴ λάβης πείραν ἐκεῖ ἐν ὀδύνῃ, οὐδὲν ἐχόντων ὄφελος.

Στίχ. Ἀπέρριψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με.

Ὡφθητε ὥσπερ λίθοι, ἐν τῷ στεφάνῳ σαφῶς, τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας πηχθέντες, καὶ κόσμος ταύτης τερπνὸς γεγονότες, σεπτοὶ Μεγαλομάρτυρες.

Στίχ. Πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διήλθον.

Τέλους ἀξιοθέου, ἀξιοθέντες σοφοί, ἀτελευτήτους κληροῦσθε ἀμοιβάς· διὸ τὰ τέλη ἡμῶν ἐν μετανοίᾳ, γενέσθαι ἱκετεύσατε.

Στίχ. Ἄρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου;

Θεοτοκίον.

Βυθοῦ με ῥαθυμίας, τῶν ἀμετρήτων παθῶν, ἢ τὸν βυθὸν εὐσπλαγχνίας τεκοῦσα, ἀνάγαγε Ἀγαθὴ καὶ δακρύων, πολλῶν πηγὴν μοι δώρησαι.

Τῆς Οκτωήχου - - -

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος βαρύς. Ὁ Ἰωάννης ἐκ κοιλίας

Στίχ. Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου, ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη.

Μαρμαρυγαῖς ἀρετῶν σαφῶς ἐξαστράπτων, καὶ φωταυγεί μαρτυρίῳ ἐκλάμπων, φωτίζεις πᾶσαν κτίσιν, νοητῆς Ανατολῆς Φίλε γνήσιε.

Στίχ. Ἔδυν ἡ κεφαλὴ μου εἰς σχισμὰς ὁρέων, κατέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι.

Ἐβλάστησας γηραλέας Μάκαρ ἐκ στείρας· διὸ βοῶ ἁμαρτίαις πολλαῖς με, γηράσαντα, εὐχαῖς σου, μετανοίας καλλοναῖς ἀνακαίνισον.

Στίχ. Καὶ ἀναβήτην ἐκ φθορᾶς ἡ ζωὴ μου, πρὸς σέ, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Λύχνε φωτὸς ἀνеспέρου θεῖε Προφῆτα, τὸν λύχνον μου, τῆς καρδίας σβεσθέντα, ἐπάναψον εὐχαῖς σου, καὶ φωτὸς με κοινωνὸν θεοῦ ποιήσον.

Στίχ. Καὶ ἔλθοι πρὸς σέ ἡ προσευχή μου πρὸς ναὸν τὸν ἁγίον σου.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὑετὸς ἐν γαστρὶ σου ὁ Λόγος κατέβη, ὃν αἶτησαι Παναγία Παρθένε, τὰ ρεύματα ξηράναι, τῶν ἀμέτρων μου κακῶν ἰκετεύω σε.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ἦχος πλ. α'. Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος

Στίχ. Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῇ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατέλιπον.

Ὑπῆρξε τοῖς πιστεύουσιν, ἡ χάρις τοῦ πλούτου ἐπαύξησις, τοῖς δὲ ἀπειθήσασιν, ἡ

ἐνστασις ὀλεθρος, ταῖς ἱκεσίαις, σοῦ Κόνων παμμακάριστε.

Στίχ. Ὅσα ἠῤῥάμην ἀποδώσω σοι εἰς σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ.

Σαφῶς σοι ὑποτέτακται, δαιμόνων τὰ στίφη μακάριε, σαυτὸν ὑποτάξαντι, Θεῷ τῷ ποιήσαντι, αὐτεξουσίως, ὦ Μάρτυς Κόνων ἐνδοξε.

Δόξα.

Ὑπὸ σοῦ ἐπαιδεύετο, τὰ πλήθη αἰρεῖσθαι τὸν ἔλεον, καὶ τρόπον βδελύττεσθαι, ἐνθέως φιλάργυρον, Παμμάκαρ ἔργῳ, καὶ λόγῳ διδασκόμενα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Βάτον σε ἀκατάφλεκτον, καὶ ὄρος καὶ κλίμακα ἔμψυχον, καὶ πύλην οὐράνιον, ἀξίως δοξάζομεν, Μαρία ἐνδοξε, Ὁρθοδόξων καύχημα.

Ὁ Εἰσμός.

Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος, ταφή μοι τὸ κῆτος ἐγένετο, ἐγὼ δὲ ἐβόησα, πρὸς σε τὸν φιλάνθρωπον, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιὰ σου Κύριε.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Μηναίου ---

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κοντάκιον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἀγγελικῆς ἀξιωθεὶς ὀπτασίας, τὴν ἐν Χριστῷ μεμυσταγωγήσαι πίστιν, καὶ τῶν θαυμάτων εἴληφας τὴν δύναμιν σοφέ· ὅθεν καθυπέταξας, τὴν ὀφρὺν τῶν δαιμόνων, καὶ τῆς πλάνης ἔσβεσας, ἐναθλήσας τὴν φλόγα. Ὁσιομάρτυς Κόνων Ἀθλητά, ἐξευμενίζου ἡμῖν τὸν Φιλάνθρωπον.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῇ Ε' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Κόνωνος τοῦ ἐν Ἰσαυρίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κόνωνος τοῦ κηπουροῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μάρκου Μοναχοῦ τοῦ Θαυματουργοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐλογίου τοῦ ἐν Παλαιστίνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐλαμπίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀρχέλαος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἑκατὸν τεσσαράκοντα δύο Μάρτυρες, ξίφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

ΧΟΡΟΣ

Ὡδὴ ζ'.

Κανὼν Κατανυκτικός.

Ἦχος βαρὺς. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδας οὐκ ἔφλεξεν, οὐδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ· τότε οἱ Τρεῖς, ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὕμνουν, καὶ εὐλόγουν λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰς πάθη ἀτιμίας ἐνέπεσα, κτήνεσι Σῶτερ ὁμοιωθεὶς, καὶ σκοτισθεὶς, οὐ θεωρῶ τῆς ἀνοχῆς σου, Λόγε τὸ μακρόθυμον· ἐπιστροφῆς μοι καιρὸν, δίδου καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥαθύμως τὴν ζωὴν μου ἐξετέλεσα, πρᾶττων ἃ οὐκ ἔξεστι ποιεῖν, καὶ νῦν ἰδοὺ, ἄδου λοιπὸν πύλαις ἐγγίζω, μὴ λαμβάνων αἴσθησιν, μή με παρίδῃς Χριστέ, ὁ μόνος ὢν ἀγαθός.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου, καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀληθεῖς.

Ποθήσαντες ζωὴν τὴν αἰώνιον, κόσμῳ ἐνεκρώθητε σοφοί, καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀπονεκρώσαντες τελείως, εἰς οὐρανούς

ἀνίπτασθε, ὑπὲρ ἡμῶν Ἀθληταί, αἰεὶ
προσβέοντες.

Στίχ. Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας
κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν.

Λυθέντες ἀναγκῶν τῶν τοῦ σώματος,
ἐλύσατε πλάνης τὰ δεσμά, καὶ τῇ τοῦ
Χριστοῦ Ἅγιοι Μάρτυρες, στοργῇ, ψυχὰς
συνεδήσατε, τοῦ δεσμευθέντος σαρκί, καὶ
λύσαντος τὴν φθοράν.

Στίχ. Καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἀγίαν τὴν
τῶν Πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ.

Θεοτοκίον.

Τόμον καινόν σε Προφήτης ἔβλεψεν,
ἐν ᾧ Λόγος γέγραπται Πατρός· ὅθεν Ἀγνή
ἐκδυσωπῶ, βίβλω με ζώντων γραφῇναι
ἱκέτευε, τὸν καινουργὸν τοῦ παντός,
ἐκδυσωποῦσα Ἰησοῦν.

Τῆς Οκτωήχου ---

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος βαρύς. Κάμινον Παῖδες

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς
τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ ὑπερύμνητος καὶ
ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δίδου μοι ὄμβρους, δακρύων εὐχαῖς
σου, τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον, ὁ
ποταμοῦ προχοαῖς λούσας Πρόδρομε, καὶ
ὅλον με κάθαρν, μολυσμοῦ σαρκὸς τε καὶ
πνεύματος.

Στίχ. Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς
δόξης σου τὸ ἅγιον, τὸ ὑπερύμνητον καὶ
ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἰκετηρίαν, προσάγαγε μάκαρ, τῷ ἐπὶ
πάντων Θεῷ ἡμῶν, ὅπως καὶ ἐλεήσῃ ὡς
εὐσπλαγχνος, πολλὰ ἁμαρτάνοντα, καὶ
ἀνάνευσιν νῦν μὴ ἔχοντα.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ
τῆς ἀγίας δόξης σου, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ
ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄγονε σπεῦσον, ψυχὴ μεταγνῶναι,
μὴ ὡς συκὴν σε τὴν ἄκαρπον, ἡ θεία δίκη
ἐκτίλῃ προθέλυμνον· τῷ Δεσπότῃ βόησον, ὁ
Θεὸς ἰλάσθητι σῶσόν με.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ὁ βλέπων
ἄβυσσους, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβείμ,
ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένην, ψυχὴν κεκτημένος, ταῖς
χαλεπαῖς παραβάσεσι, σὲ τὴν νεκρώσασαν
ἄδην τῷ τόκῳ σου, ἱκετεύω Δέσποινα·
Μετανοίας τρόποις με ζώωσον.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. α'. Ὁ ἐν καμίνῳ πυρός

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου
δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ
ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικῶς Ἀθλητά, ἡγωνισμένος
ἀνεβόας· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι
τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ
ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νενικηκῶς τὸν ἐχθρόν, σὺ ἀνεδείχθης
Ἀθλοφόρος· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων βοῶν.

Δόξα.

Ἐπὶ τῆς γῆς νικητῆς, ἐν οὐρανοῖς δὲ
στεφανίτης, ἀνηγορεύθης τοῦ Χριστοῦ,
Μάρτυς ἀήττητε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, ἦν Θεοτόκον
ἀπειργάσας· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ η'.

Τοῦ Μηναίου - -

Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὡδὴ η'. Ἦχος πλ. α'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, γεννηθέντα
Υἱὸν καὶ Θεόν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων,
σαρκωθέντα, ἐκ Παρθένου Μητρός, ἱερεῖς
ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Τροπάγια.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σεσυλημένον ὀρῶντες, τὸν τοῦ σκότους
κοσμοκράτορα, τὴν δεισιδαίμονα πλάνην,
τοῦ Ἁγίου ταῖς ἐντεύξεσιν· ἱερεῖς ὑμνεῖτε,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου,
τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοπρεπῶς σοι Παμμάκαρ, τῶν
κακούργων τὰ συστήματα, δι' ὀλεθρίων
πνευμάτων, τιμωρούμενα ἐκραύγαζον·
ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Ἄγγελοι Κυρίου,
οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς μητρικαῖς ἀγκάλαις, ἀσινὲς τὸ
βρέφος ἔσωσας, τῇ ἐνεργεῖ σου προστάξει,
ἐν ταῖς μύλαις τοῦ ἀγρίου θηρός· ἱερεῖς

ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν βοῶν
ἀπαύστως.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, ὕδατα πάντα τὰ
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις
Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κατελαμπρύνθης ἀφθόνως, Ἀθλητὰ τῷ
τρισηλίῳ φωτί, τὴν τρισὺπόστατον φύσιν·
ἀναμέλπων γὰρ ἐκραύγαζες· ἱερεῖς ὑμνεῖτε,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη,
ἄστρο τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέρα, ἀνεδείχθης
ὑπερένδοξε, Θεογεννήτορ Μαρία· ἐν γαστρὶ
σου γὰρ ἐσκήνωσεν, ὃν σὺν Ἀσωμάτοις,
βροτοὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Τοῦ Τριωδίου - -

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Ὡδὴ η'. Ἦχος γ'. Τὸν ἐξ ἀνάρχου

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ, τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν
Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Μεταμελείας ὁ καιρὸς, μετανοίας
ἐπιδείξασθαι, καρποὺς ἀξίους, τῷ Θεῷ
ψυχῇ μου, σπεῦσον διανάστηθι, καὶ βόησον
ἐκτενῶς, ἐν νηστείαις καὶ εὐχαῖς. Ὑμνεῖτε,
εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων,
εὐλογεῖτω Ἰσραὴλ τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Προκαθαρθῶμεν ἀδελφοί, τῆς
ψυχῆς τὰ αἰσθητήρια, καὶ τῷ Κυρίῳ νῦν

προσκολληθῶμεν, τρόποις κατανύξεως,
βοῶντες εἰλικρινῶς, μετανοία καθαῶ·
ὕμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Τερεῖς Κυρίου, δοῦλοι
Κυρίου, τὸν Κύριον· ὕμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐνεδρεύοντα ἐχθρόν, λιχνοτέραις
ἐνθυμήσεσι, καὶ ἀκρασία ἡδονῆς βραχείας,
θέλγοντα τὴν αἴσθησιν, νεκρῶσαι
σπουδάσωμεν ἐπιμόνῳ προσευχῇ,
ὑμνοῦντες εὐλογοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες,
Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχαὶ
Δικαίων, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν
Κύριον· ὕμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἡ οὐρανῶσασα ἡμῶν, τὸ γεῶδες
Κόρη φύραμα, τὴν γεωθεῖσαν καὶ
καταφθαρεῖσαν, τῆς ψυχῆς μου αὐλακα, τῷ
ὄμβρῳ σῶν οἰκτιρῶν, καρποφόρον ἀρεταῖς,
ἀνάδειξον βοῶσαν, καὶ ὑπερυψοῦσαν,
Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ὡιδὴ η'. Ἦχος β'. Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῆ.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία, καὶ
Μισαήλ, τὸν Κύριον· ὕμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Προκαθαρθῶμεν νυνί, μὴ τοῖς
βρώμασι μόνον, ἀλλὰ καὶ ταῖς πράξεσι, καὶ
ἀρξώμεθα πιστοὶ θερμῇ τῇ διανοίᾳ, ἵνα τῷ
κτίστη φαιδροί, ὀφθῶμεν εἰς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Ἀπόστολοι, Προφῆται,
καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον· ὕμνεῖτε
καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οὕτως ἡμᾶς νηστεύειν δεῖ, μὴ ἐν ἔχθρᾳ
καὶ μάχῃ, μὴ ἐν φθόνῳ καὶ ἔριδι, μὴ ἐν
κενοδοξίᾳ, καὶ δόλῳ κεκρυμμένῳ, ἀλλὰ
καθὼς ὁ Χριστός, ἐν ταπεινοφροσύνῃ.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ
Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον· ὕμνοῦμεν, καὶ
ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ
Πνεύματι· εἰς Θεὸς γὰρ τὰ τρία, σὺν
Ἀγγέλοις ἀπαύστως, βροτοὶ ἀνευφημοῦμεν,
σὲ παναγία Τριάς, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Χαῖρε Παρθένε ἀγνή, Θεοτόκε Μαρία,
ἱλαστήριον κόσμου, ὀρθοδόξων τὸ κέρας,
ἰκέτευε ῥυσθῆναι, ἐκ τοῦ ἀσβέστου πυρός,
τοὺς σὲ δοξολογοῦντας, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰσμός. Ἦχος β'.

Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῆ, τῆς Παρθένου τὸ
θαῦμα, ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει, προτυπώσαντά
ποτε, ὕμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν
ᾧ οἱ τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Ὡδὴ θ'.

Μεγαλυνάριον. Ἦχος πλ. α'.

Στίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον,
καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
σωτήρί μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ
Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ το
ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἐποίησε Κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας
αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων,
καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν

ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε
κενοῦς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς
Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Τοῦ Μηναίου ---

Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὡδὴ θ'. Ἦχος πλ. α'. Ὁ Εἰρμός.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, καὶ λόγον Μητέρα
Θεοῦ, τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον
ἀφράστως κυήσασαν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως
μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅλος τοῦ αἵλου πόθου γενόμενος, τοῦ
Χριστοῦ ἐπεπόθησας, πιεῖν τὸ ποτήριον· διὸ
πάντες σε Μάκαρ μακαρίζομεν.

Στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ
Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε
λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Νόμῳ θείῳ θεαρέστως ἐπόμενος, οὐ
θωπείαις Μακάριε, τοῦ Χριστοῦ τὸ ποτήριον,
ὀλοψύχως ὥφθης ἀρυσάμενος.

Στίχ. Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.

Ὁφθης τῶν Μαρτύρων ἔνδοξε καλλονή, τοῖς Χριστοῦ καλλυνόμενος, σεπτοτάτοις στίγμασι διὰ τοῦτό σε, ἅπαντες γεραίρομεν.

Στίχ. Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος Προφητῶν αὐτοῦ. Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.

Νῦν ἐν οὐρανίῳ λήξει γενόμενος, τῶν τοῦ βίου με λύτρωσαι, δεινῶν περιστάσεων, Ἀθλητὰ Κυρίου Κόνων ἔνδοξε.

Στίχ. Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θεοτόκε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, χαῖρε ὄρος τὸ ἅγιον, χαῖρε τὸ κεφάλαιον, τῆς σεπτῆς παρθενίας, χαῖρε Δέσποινα.

Τοῦ Τριωδίου - -

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Ὡδιὴ θ'. Ἦχος γ'. *Σὲ τὴν ἀκατάφλεκτον*

Στίχ. Ὁρκον, ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας.

Ἄνοιξον ἡμῖν τοῦ ἐλέους σου, τὰ ἄχραντα σπλάγχνα, ὃ μετάνοιαν βροτοῖς εἰς σωτηρίαν, δωρησάμενος, μόνη Σωτὴρ πολυέλεε.

Στίχ. Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Οἴμοι! τί φορικῶδες ἐκεῖνο, τὸ ἀδέκαστον Βῆμα, ἐν ᾧ μέλλομεν γυμνοί, ποιεῖσθαι λόγον, ὧν ἐν τῷ βίῳ κακῶν διεπράξαμεν!

Στίχ. Καὶ σύ, Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Ὁμβρησον ἡμῖν εὐσπλαγχνίας, Εὐεργέτα ῥανίδα, κατακλύζουσαν ἡμῶν, τὸν ῥύπον πάντα, ἀφορμὰς μετανοίας ἡμῖν παρεχόμενος.

Στίχ. Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν κραταιάν προστασίαν, καὶ βεβαίαν ἐλπίδα, ἀνυμνοῦντες εὐσεβῶς, ἐκδυσωποῦμεν· Τὸν Υἱόν σου δυσώπει, Παρθένε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ὡδιὴ θ'. Ἦχος β'. *Τὴν παρθενίαν σου.*

Στίχ. Ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, ἐπιφανῆσαι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις.

Νῦν προκαθαιρώμεθα, ἐν νηστεία, καὶ δάκρυσι, καὶ μεγίστοις κατορθώμασιν, ἵνα εὐρωμεν μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Νῦν μιμησώμεθα, τὰς φρονίμους Παρθένους φιλόχριστοι, καὶ σπεύσωμεν Χριστῷ ὑπαντῆσαι, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν.

Δόξα. Τριαδικόν.

Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, τρισάγιε, Πάτερ παντοκράτορ, καὶ Υἱὲ ὁμοούσιε, σὺν τῷ Πνεύματι, μία Θεότης.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Εἰς σὲ καυχώμεθα, καὶ εἰς σὲ
καταφεύγομεν, ἀγνή Ἀειπάρθενε, σεμνή,
τῆς κολάσεως, ῥῦσαι πάντας ἡμᾶς.

Ὁ Εἰρμός. Ἦχος β'.

Τὴν παρθενίαν σου Θεοτόκε ἀμιάντε, ἦν
οὐ κατέφλεξε, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, ὕμνοις
ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν
σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον
καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Ὡρολογίου ---

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὸν Πρόδρομον Ἰωάννην, καὶ Βαπτιστὴν
τοῦ Σωτῆρος, τὸν ἐν Προφήταις Προφήτην,
καὶ τῆς ἐρήμου τὸ θρέμμα, τῆς Ἐλισάβετ τὸν
γόνον, ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Θεοτοκίον.

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Καὶ σὲ μεσίτριαν ἔχω, πρὸς τὸν
φιλόανθρωπον Θεόν, μή μου ἐλέγξῃ τὰς
πράξεις, ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων, παρακαλῶ
σε, Παρθένε, βοήθησόν μοι ἐν τάχει.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Οἱ Αἱνοί. (διαβαστά)

Ψαλμὸς ΡΜΗ' (148).

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Αἰνεῖτε
αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε
αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Αἰνεῖτε
αὐτόν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν
πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς. Αἰνεῖτε αὐτόν
οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν
τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ
ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ
ἐκτίσθησαν. Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα
ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται. Αἰνεῖτε τὸν
Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι
ἄβυσσοι· πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος,
πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον
αὐτοῦ· τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα
καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι· τὰ θηρία
καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἐρπετὰ καὶ πετεινὰ
πτερωτὰ· βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί,
ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς· νεανίσκοι

καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου· ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. Καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ· ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ψαλμὸς ΡΜΘ' (149).

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων. Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ, ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ. Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς, τοῦ δηῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς, τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ΡΝ' (150).

Αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε

αὐτόν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δοξολογία (διαβαστά)

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν. Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱέ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα. Κύριε ὁ Θεός, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἰρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἰρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου. Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν. Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι. Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε. Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε,

ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν
καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός
σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ
σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα·
συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς
εἶ, Ἄγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα
τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει
αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ
Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν δέησιν ἡμῶν
τῷ Κυρίῳ.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν,
φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν
καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν
ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ (χαμηλοφώνως)

Κύριε, Ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ
ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφώρῳ σου ὄμματι
ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν
αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου
Ἄγιε Ἀγίων· ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀόρατον ἐξ
ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας
ἡμᾶς· καὶ εἴτι ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως,

ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον,
δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια
ἀγαθὰ σου.

Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν
ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἀπόστιχα. Τοῦ Τριωδίου.

Τοῦ Τριωδίου - -

Ἰδιόμελον. Ἦχος γ'.

Ἀσμένως λαοί, τὴν Νηστείαν
ἀσπασώμεθα· ἔφθασε γὰρ τῶν
πνευματικῶν ἀγώνων ἡ ἀρχή, ἀφήσωμεν
τῆς σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν, αὐξήσωμεν τῆς
ψυχῆς τὰ χαρίσματα, συγκακοπαθήσωμεν
ὡς δοῦλοι Χριστοῦ, ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν
ὡς τέκνα Θεοῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐν
ἡμῖν οἰκῇσαν, φωτίση τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς
μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδου ὡς
ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν Κυρίων
αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς
Κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι
ἡμᾶς.

Ἀσμένως λαοί, τὴν Νηστείαν
ἀσπασώμεθα· ἔφθασε γὰρ τῶν
πνευματικῶν ἀγώνων ἡ ἀρχή, ἀφήσωμεν
τῆς σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν, αὐξήσωμεν τῆς
ψυχῆς τὰ χαρίσματα, συγκακοπαθήσωμεν
ὡς δοῦλοι Χριστοῦ, ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν
ὡς τέκνα Θεοῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐν
ἡμῖν οἰκῇσαν, φωτίση τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Ἦχος γ'.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε,
ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν
ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ
ἡμῶν. Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ
ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Βασιλέων καὶ τυράννων τὸν φόβον,
ἀπώσαντο οἱ Χριστοῦ Στρατιῶται, καὶ
εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως αὐτὸν ὠμολόγησαν,
τῶν ἀπάντων Κύριον, Θεὸν καὶ Βασιλέα, καὶ
πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος γ'.

Θεοτόκε, ἡ προστασία πάντων τῶν
δεομένων, εἰς σὲ θαρροῦμεν, εἰς σὲ
καυχώμεθα, ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπίς ἡμῶν ἐστὶ,
πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι, ὑπὲρ ἀχρείων
δούλων σου.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ
καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε· τοῦ
ἀναγγέλλειν τῷ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν
ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε,
ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,
συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε,
ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ
ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ
εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Ὡρολογίου - - -

Ἦχος β'.

Μνήμη Δικαίου μέτ' ἐγκωμίων, σοὶ δὲ
ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομο·
ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν
σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ῥείθροις βαπτίσαι
κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς
ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω
καὶ τοῖς ἐν Αἰδῇ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν
σαρκί, τὸν αἵροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ
κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τῆς Ὀκτωήχου - - -

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος β'.

Σὲ μεγαλύνομεν, Θεοτόκε βοῶντες·
Χαῖρε ἡ πύλη ἡ κεκλεισμένη, δι' ἧς ἠνοίγη
ἀνθρώποις, ὁ πάλαι Παράδεισος.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἐλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ (ἀρχιερατικοῦ
βαθμοῦ) ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν,
τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ
μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς,
εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν
τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν
εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν
κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν
τῇ (πόλει, κώμῃ), ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων
καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας

Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία.

(Εὐλόγησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. (Ἀμήν.)

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀμήν.

Ἀναστάντες δὲ ἀρχόμεθα· "Δεῦτε προσκυνήσωμεν..." καὶ ψάλλομεν τὴν Α' Ὠραν.

ἦ·

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ') Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

(Ἀμήν.)